

Gminna Biblioteka Publiczna w Tarnowie Opolskim.

23.05.2023 „Dzień z książką: Książka, którą warto przeczytać”

Tematy spotkania:

1. „Twoja wewnętrzna moc ; Jak żyć dobrze w niespokojnych czasach” Agnieszki Maciąg.

2. „ Siła kobiet z getta warszawskiego” pod redakcją Sylwii Chutnik i Moniki Sznajderman.

Moderator spotkania: □ Monika Silarska oraz dr nauk humanistycznych Elżbieta Skrzypek.

W pierwszej z w/w □ książek możemy znaleźć odpowiedź, co kryje się pod maską

zwierzeń, lęków, cierpienia i trudów.

Zrozumieć, że nic na tym świecie nie dzieje się bez powodu, i że swoją wewnętrzną mocą możemy to wszystko przemienić w dar, z którego będziemy czerpać swoją siłę.

Żyjemy obecnie w czasach globalnych przemian i nie każdy potrafi się w nich odnaleźć, a co dopiero wykorzystać te zmiany by spełniać swoje marzenia.

Pani Agnieszka Maciąg w swojej książce stara się wskazać czytelnikowi drogę, jak spełniać swoje marzenia, a mianowicie:

- jak podejmować ryzyko i odnajdywać ukryte w sobie skarby,
- jak zarządzać swoim lękiem lub jak wspierać osobę, która jest w trudnej sytuacji,
- jak zmieniać wyzwania na możliwość rozwoju,
- jakie są aspekty duchowości: odpowiedzialność, pokora, radość,
- jakie są odczucia duchowego przebudzenia,
- nasze pasje i wyzwania.

Autorka uświadamia czytelnikowi, że zaufanie i pewność siebie to fundamenty dobrego życia.

Drugą omówioną książką była „Kwestia charakteru bojowniczek z getta warszawskiego” pod redakcją Sylwii Chutnik i Moniki Sznajderman.

Rzecz "Kwestia charakteru" poświęcona jest przede wszystkim tym bojowniczkom, które znane były z imienia, lapidarnych wzmianek w tekstach źródłowych, tym, które znane były jeszcze przed wojną z zaangażowania w działalność społeczną lub polityczną oraz te, które zostały przez wojnę do podjęcia walki. Były różne: odważne i nieśmiałe, zdeterminowane, ale i wahające się. "To kwestia charakteru" powiedział po latach syn

jednej z nich.

Książka prezentuje czternaście portretów bojowniczek z getta warszawskiego napisanych przez czternaście autorek, a teksty zbudowane są (można powiedzieć: utkane) z wyluskanych z przeszłości okrucich życia, wzmianek w archiwach, dokumentacji mówionej, publikacjach związanych z gettem. Powstało zatem czternaście opowieści o kobietach, czternaście HERSTORI. "Kwestia charakteru" stanowi przykład nowoczesnej metodologii uprawiania historii; wydarzenia historyczne opisane są z perspektywy pojedynczej osoby i przez pryzmat widzenia tych wydarzeń przez kobiety - a więc są to herstorie.

Zastanawiamy się, dlaczego dopiero współczesne badaczki podjęły się rekonstrukcji losów kobiet, które w oficjalnej narracji były pomijane lub odsuwane na drugi plan. Autorki w pełni doceniając męski heroizm, sugerują, że zarówno historia powstania w getcie w warszawskim, jak i większość historii wojennych do niedawna opowiadana była niemal wyłącznie z perspektywy mężczyzn. Również wcześniejsze badaczki w mniej lub bardziej świadomy sposób przejmowały taki sposób patrzenia.

Kobiecie doświadczenia były długo marginalizowane, ale też same kobiety bardzo długo przykrywały je zasłoną milczenia. Opowieści zebrane w książce podkreślają, że kobiety nie były tylko łączniczkami i sanitariuszkami ale robiły wszystko, wszystkie najbardziej niebezpieczne rzeczy.

Chociaż bohaterki "Kwestii charakteru" bardzo często się od siebie różniły, dokonywały odmiennych wyborów, działały w rozmaitych organizacjach, wybierały inne strategie walki, to ich losy bardzo silnie się ze sobą splatają i łączy je wyraźne podobieństwo.

Ta książka jest odzyskiwaniem pamięci o bojowniczkach z warszawskiego getta.

Obiekt Główny POLECAMY!